

Три песме – Раде Шупић

БОЖАНСТВЕНА ПОЛУПОЕЗИЈА

Трудим се да не обележавам
свакодневне тренутке
које ћу за месец дана изгубити у архиви

око ми је сведок: Локални продавац кокица
исписује историју

фебруар је
цветови излазе из грана

врапци распевани
као да је крај зиме

на вестима неће јавити тајну
на вестима неће јавити ништа

неко се поново убио

и срећом завршио
у мојој песми

СТВАРАЊЕ АДАМА

Да се нисмо упознали сада
додирнули бисмо звезде тек после смрти

на рубовима писарнице
или времена

када је стварност избегнута
а ми срећно закопани

Овде ствари теку лошије него што се мисли

ватра остављена на почетку судбине

тако је лако бити у антологији
тако је лако писати песме

подобне за пластични глобус
неке друге ноћи

ФЕСТИВАЛ СВЕТЛА

Имам две ноге
и зеленило пред собом

имам две руке
и твоје бутине за обликовање дланова

имам главу
која може почивати на теби

имам сунце које таложи
мале духове на раменима

Имам пешчаник: односно Време
на врху неме усне

унутар улице Господар Јованове
број 33

